

UNA FAMÍLIA CONFINADA

Hi havia una vegada, una família feliç que estava confinada com totes les altres famílies, perquè un virus que es deia Covid-19 estava fent que hi haguessin massa contagis i molta gent deixava el món per a sempre.

La Covid-19 va sorgir de la Xina. El primer contagi va ser el novembre del 2019. No li donàvem molta importància al virus perquè estava a l'altra punta del món, però, cada vegada s'anava apropant més i més fins que va arribar aquí. A meitat de març, ens van confinar per 15 dies i al final vam estar confinats 6 mesos.

Hola, em dic Miquel. Tinc deu anys i tinc un germà bessó que es diu Pere, la meua mare Mercè i el meu pare Òscar.

El millor que m'ha passat aquest confinament és que he descobert una família de músics. El pare i la mare són professors de música i les nenes en saben també molt. Viuen al bloc de pisos del davant i ens van alegrar tot el confinament ja que cada dia sortíem al balcó per ballar i escoltar música. A més, de tant en tant posaven els altaveus amb cançons i fèiem un sopar "especial" al balcó mentre escoltàvem una música relaxant per tenir un ambient més de restaurant. Tots els dies a la tarda sortíem per ballar al balcó. Un dia vaig voler fer una pirueta i vaig entropessar i vaig caure de cul contra el terra. Els veïns i nosaltres vam començar a riure de manera una mica boja. A mig confinament va ser l'aniversari de la nena, que es diu Dúnia, i que va complir onze anys. Vam fer-li dos cartells. A un hi deia "**sou la canya**" i l'altre cartell "**FELICITATS DÚNIA FAS 11 ANYS**". Es van posar molt contents i a l'endemà ens van portar un braç de gitano. Després d'aquest dia, vam continuar fent el mateix, nosaltres dèiem quina cançó volíem i ells la ficaven per a que balléssim tal com sempre fem.

Ara ja comencen a vacunar i de ben segur que d'aquí dos o tres anys la Covid-19 ja se n'haurà anat per sempre més.